

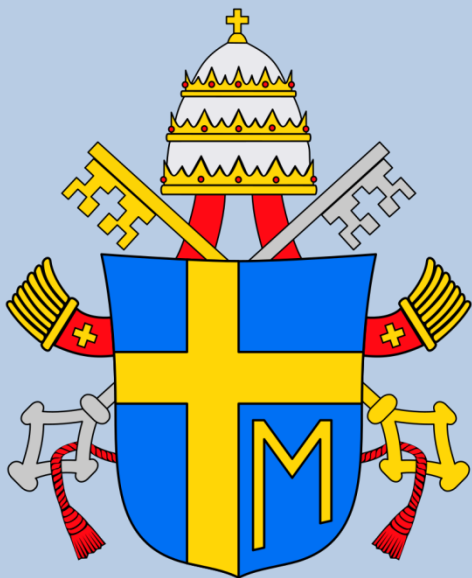
16 października 1978

Habemus Papam!

Karol Wojtyła został dwieście sześćdziesiątym trzecim następcą świętego Piotra i dwieście sześćdziesiątym czwartym papieżem Kościoła rzymskokatolickiego, przybierając imię Jan Paweł II.

Karol Wojtyła, nowy Pontifex Maximus Jan Paweł II
na balkonie Bazyliki św. Piotra w Watykanie
godzinę po wyborze na Stolicę Piotrową w dniu 16 października 1978 r.

Herb Ojca Świętego Jana Pawła II, w którym w sposób symboliczny umieszczona została scena z Ewangelii św. Jana: Maryja stojąca pod krzyżem Chrystusa. Herb papieski nawiązywał do herbu kardynalskiego Karola Wojtyły.

„W wieku pięćdziesięciu ośmiu lat wysportowany polski kardynał, mający prawie 180 centymetrów wzrostu został najmłodszym papieżem od 1846 roku i pierwszym papieżem cudzoziemcem od roku 1523.”

Po wyborze dokonany przez konklawe odbyła się w Kaplicy Sykstyńskiej ceremonia przyjęcia przez nowego papieża przysięgi wierności od kardynałów. „Uroczystość w kaplicy trwała blisko godzinę. W tym czasie spalono kartki z głosowania, by zapewnić wieczną tajemnicę wyborów. Następnie Wojtyła opuścił Kaplicę Sykstyńską tylnymi drzwiami i poprowadził procesję papieską poprzez Salę Królewską i Salę Książęcą Bazyliki św. Piotra do Loggii, centralnego balkonu wychodzącego na wielki, ciemny o tej porze plac wypełniony tłumem ponad dwustu tysięcy wiernych – Włochów, zagranicznych pielgrzymów i turystów.

Kiedy o 18.44 na fasadzie bazyliki zapłonął krzyż, a na plac przy dźwiękach orkiestry wmaszerowała Gwardia Szwajcarska, kiedy załopotąła wielka flaga papieska, na balkonie jako pierwszy ukazał się kardynał Felici i zawołał: „Oznajmiam wam radosną nowinę (...) Mamy papieża! – *Habemus Papam!*”

Gdy przebrzmiały pierwsze ryki tłumów, Felici obwieścił nazwisko nowego papieża: *Carolus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Wojtyła... Ioannem Paulum Secundum!*

Na placu Świętego Piotra zaległa cisza. Wojtyła był postacią zupełnie nie znaną dla wielojęzycznego tłumu. Ludzie patrzyli po sobie pytająco zastanawiając się, kto to taki ten Wojtyła? Afrykańczyk? Wreszcie ktoś powiedział: „To Polak!”

Jan Paweł II, w czerwonym ornacie włożonym na białą szatę, z papieskim krzyżem na piersiach i z szerokim uśmiechem na twarzy, wystąpił do przodu, by udzielić po raz pierwszy błogosławieństwa *Urbi et Orbi* (Miastu i Światu). Była godzina 19.20.”

Źródło cytatów: Tad Szulc, *Jan Paweł II*, Warszawa 1998, s. 265-266.

Źródło ilustracji: Wikimedia Commons